



தமிழ்மணம் சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ்
Peer-Reviewed | Open Access | Crossref DOI & Global
Indexing | Google Scholar Impact Factor | Multidisciplinary



Issue DOI: <https://doi.org/10.63300/tm07042026>

Voices of Sangam Female Poets in Puram Poetry: A Comprehensive Study from Socio-Political and Feminist Perspectives

Dr. T. Amarraj*,

Tamil Cultural Researcher, Chidambaram – 608 002. Cell: 8525973925,

*Correspondence: amarrajthiru000@gmail.com

Article Info

Received on 23-Mar-2026, Revised on 28-Mar-2026, Accepted on 29-Mar-2026, Published on 01-April-2026

ABSTRACT

Sangam literature serves as a treasure trove that proclaims the lifestyle, valor, and righteousness of the ancient Tamils. In particular, Puram (exterior/socio-political) poetry, including the Purananuru, holds a primary position in constructing the political hegemony, martial traditions, and values of Sangam-era society. Although there is a prevailing perception that Puram poems generally sing of men's valor, the voices of the female poets echoing within them are highly powerful and unique.¹

Over 26 female poets who lived during the Sangam period, including Avvaiyar, Okkur Masathiyar, and Kakkaipadiniyar Nachellaiyar, did not merely sing about Aham (inner/domestic) life such as family and love; they courageously recorded political hegemony, social justice, martial ethics, and the psychology of the 'heroic mother'.³

This article extensively explores how the female body and emotions were politicized during the historical context in which Sangam society transitioned from a tribal state to a monarchical system. It also analyzes how the ideological construct of 'Heroic Motherhood' was utilized to shape the personalities required for the territorial expansion of kings.¹

Furthermore, by integrating other historical evidence, this article presents a comprehensive feminist perspective on the political acumen of female poets, the diplomatic missions they undertook, and the social contradictions revealed through poetic themes (thurais) such as Magatparkanchi.⁷

KEYWORDS: *Female Poets, Purananuru, Heroic Age, Feminism, Heroic Mother, Political Hegemony, Social Change, Sangam Literature.*



Copyright © 2024 by the author(s). Published by Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi. This is an open access article under the Creative Commons Attribution (CC BY) license (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>).

Publisher's Note: The views, opinions, and information presented in all publications are the sole responsibility of the respective authors and contributors, and do not necessarily reflect the views of Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi and/or its editors. Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi and/or its editors hereby disclaim any liability for any harm or damage to individuals or property arising from the implementation of ideas, methods, instructions, or products mentioned in the content.



புறப்பாடல்களில் சங்கப் பெண் கவிஞர்களின் குரல்கள்: சமூக-அரசியல் மற்றும் பெண்ணியக் கண்ணோட்டம் ஓர் விரிவான ஆய்வு

*முனைவர். தி.அமர்ராஜ், தமிழ்ப்பண்பாட்டு ஆய்வாளர், சிதம்பரம் – 608 002.

Cell: 8525973925, Email: amarrajthiru000@gmail.com

ஆய்வுச்சுருக்கம்

பண்டைத் தமிழரின் வாழ்வியலையும், வீரத்தையும், அறத்தையும் பறைசாற்றும் கருவூலமாகச் சங்க இலக்கியம் திகழ்கிறது. குறிப்பாக, 'புறநானூறு' உள்ளிட்ட புறப்பொருள் சார்ந்த பாடல்கள், சங்க காலச் சமூகத்தின் அரசியல் மேலாதிக்கம், போரியல் மரபுகள் மற்றும் விழுமியங்களைக் கட்டமைப்பதில் முதன்மையான இடத்தைப் பெறுகின்றன. பொதுவாகப் புறப்பாடல்கள் ஆண்களின் வீரத்தைப் பாடுபவை என்ற பிம்பம் நிலவினாலும், அவற்றில் ஒலிக்கும் பெண்பாற் புலவர்களின் குரல்கள் மிகவும் வலிமையானவை மற்றும் தனித்துவமானவை.¹ சங்க காலத்தில் வாழ்ந்த ஒளவையார், ஒக்கூர் மாசாத்தியார், காக்கைபாடினியார் நச்செள்ளையார் உள்ளிட்ட 26-க்கும் மேற்பட்ட பெண்பாற் புலவர்கள் வெறும் அக வாழ்வைப் (குடும்பம், காதல்) பற்றி மட்டும் பாடாமல், அரசியல் மேலாதிக்கம், சமூக நீதி, போர் அறம் மற்றும் வீரத்தாயின் மனநிலை ஆகியவற்றைத் துணிச்சலுடன் பதிவு செய்துள்ளனர்.³

இக்கட்டுரை, சங்க காலச் சமூகம் இனக்குழு நிலையிலிருந்து மன்னராட்சி முறையாக மாற்றம் பெற்ற வரலாற்றுச் சூழலில், பெண்ணின் உடல் மற்றும் உணர்வுகள் எவ்வாறு அரசியல் மயமாக்கப்பட்டன என்பதை விரிவாக ஆராய்கிறது. 'வீரத்தாய்' (Heroic Motherhood) என்ற கருத்தியல் உருவாக்கம், மன்னர்களின் நில விரிவாக்கத்திற்குத் தேவையான ஆளுமைகளை உருவாக்க எவ்வாறு பயன்படுத்தப்பட்டது என்பதையும் இக்கட்டுரை பகுப்பாய்வு செய்கிறது.¹ மேலும், பெண் கவிஞர்களின் அரசியல் ஆளுமை, அவர்கள் மேற்கொண்ட தூதுப் பணிகள், மற்றும் மகட்பாற்காஞ்சி போன்ற துறைகளின் வழி வெளிப்படும் சமூக முரண்பாடுகள் ஆகியவற்றையும் இதர வரலாற்றுச் சான்றுகளுடன் இணைத்து இக்கட்டுரை விரிவான பெண்ணியக் கண்ணோட்டத்தில் முன்வைக்கிறது.⁷

திறவு சொற்கள்: பெண்பாற்புலவர், புறநானூறு, வீரயுகக் காலம், பெண்ணியம், வீரத்தாய், அரசியல் மேலாதிக்கம், சமூக மாற்றம், சங்க இலக்கியம்.

1. முன்னுரை: சங்க காலச் சமூக-அரசியல் பின்புலம்

பண்டைத் தமிழரின் நாகரிகத்தையும் பண்பாட்டையும் அறிந்துகொள்ள மிக முக்கியமான சான்றாக விளங்குவது சங்க இலக்கியம் ஆகும். இதன் காலம் பொதுவாகக் கி.மு. 300 முதல் கி.பி. 200/300 வரையிலான காலகட்டம் என்று வரலாற்று அறிஞர்களால் வரையறுக்கப்படுகிறது.¹ 'வடவேங்கடம் தென்குமரி ஆயிடைத் தமிழ் கூறு நல்லுலகம்' என்று பனம்பாரனாரால் வரையறுக்கப்பட்ட நிலப்பரப்பானது, மொழி மற்றும் பண்பாட்டு அடிப்படையில் ஒரு வலுவான அடையாளத்தைப் பெற்றிருந்தது.¹ இக்காலகட்டத்தில் தமிழ் நிலப்பரப்பானது பல்வேறு இனக்குழுக்களாகவும் (Tribes), குடிகளாகவும் (Clans) பிரிந்திருந்தது.

1.1. இனக்குழுச் சமூகத்திலிருந்து மன்னராட்சிக்கு மாற்றம்

தொடக்கக்காலத்தில் காடுகளில் வேட்டையாடியும், கால்நடைகளை மேய்த்தும் வந்த மக்கள், மெல்ல மெல்லக் காடுகளை அழித்து வேளாண்மை செய்யவும், ஓரிடத்தில் நிலைத்து வாழவும் தொடங்கினர்.¹ இந்த மாற்றம் சமூக அமைப்பில் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. நிலமும், அதன் மூலம் கிடைக்கும் உபரி வருவாயும் 'தனியுடைமை' என்ற கருத்தை உருவாக்கின. இனக்குழுத் தலைவர்கள் (Chieftains) மெல்ல மெல்லக் குறுநில மன்னர்களாகவும் (Velir), பின்னர் பேரரசர்களாகவும் (Chera, Chola, Pandya) வளர்ச்சியடைந்தனர்.¹

இனக்குழு சமூக உறவுகள் சிதைவடைந்து, வர்க்கச் சமூக உறவுகளாக மாற்றம் பெற்ற நிலையில், அதிகாரப் பகிர்வு மற்றும் நில விரிவாக்கம் காரணமாகப் போர்கள் தவிர்க்க முடியாதவையாக மாறின. இந்தச் சூழலில்தான் 'வீரயுகக் காலம்' (Heroic Age) உருப்பெற்றது.¹ புறநானூற்றுப் பாடல்கள் இத்தகைய போர்க்காலச் சூழலையும், அதில் வீரத்தின் பெயரால் கட்டியெழுப்பப்பட்ட சமூக விழுமியங்களையும் துல்லியமாகப் பதிவு செய்துள்ளன.¹⁴

1.2. சமூக அமைப்பில் ஆணின் மேலாதிக்கம்

சங்க காலச் சமூகம் ஒரு தந்தைவழிச் சமூகமாக (Patriarchal Society) உருப்பெற்றுக்கொண்டிருந்தது.¹⁰ அகவாழ்வில் காதல் மூலம் பெண்ணை அடைவதும், புறவாழ்வில் போர் மூலம் நிலத்தை வெல்வதும் ஆணின் இலக்கணமாகப் புனையப்பட்டன.¹ வாரிசுரிமையை உறுதிப்படுத்தவும், குடிப்பெருமையைக் காக்கவும் பெண்ணின் உடல் மற்றும் கற்பு பற்றிய கருத்துக்கள் முன்னிலைப்படுத்தப்பட்டன. பெண்ணைக் குடும்ப நிறுவனத்திற்குள் இணைத்து, அவளுடைய செயல்பாடுகளை வரையறுப்பதில் அன்றைய சமூகச் சூழல் முனைப்புடன் செயல்பட்டது.¹ இத்தகைய ஆணாதிக்கச் சூழலிலும், பெண்கள் கல்வியிலும் சமூகச்

செயல்பாடுகளிலும் குறிப்பிடத்தக்க இடத்தைப் பெற்றிருந்தனர் என்பது சங்க இலக்கியப் பாடல்களின் வழியாகத் தெரியவருகிறது.⁵

2. சங்கப் பெண் கவிஞர்களின் ஆளுமையும் வகைப்பாடும்

சங்க இலக்கியப் பாடல்களைப் படைத்த புலவர்களில் பெண்பாற் புலவர்களின் பங்களிப்பு மிக முக்கியமானது. சங்க இலக்கியம் மொத்தம் 473-க்கும் மேற்பட்ட புலவர்களால் உருவாக்கப்பட்ட 2381 பாடல்களைக் கொண்டுள்ளது.¹⁷ இவர்களில் சுமார் 26 முதல் 40 பெண்பாற் புலவர்கள் இருந்ததாக ஆய்வுகள் குறிப்பிடுகின்றன.³ இவர்கள் அரச குடும்பத்தைச் சார்ந்தவர்களாகவோ அல்லது எளிய தொழிலைச் செய்யும் சமூகப் பின்னணியைக் கொண்டவர்களாகவோ இருந்தனர்.¹⁷

2.1. பெண்பாற் புலவர்களின் கல்வியும் சமூக அந்தஸ்தும்

சங்க காலத்தில் பெண்கள் கல்வியில் சிறந்து விளங்கியதை 'Mudukkuravai' போன்ற பட்டங்கள் உணர்த்துகின்றன.¹⁶ அவர்கள் இயல் (Literature), இசை (Music), நாடகம் (Drama) ஆகிய முத்தமிழிலும் வல்லவர்களாக இருந்தனர்.¹⁶ குறிப்பாக ஓளவையார் போன்ற புலவர்கள் அரசர்களுக்கு ஆலோசனை கூறும் அளவிற்கு உயர்ந்த அந்தஸ்தைப் பெற்றிருந்தனர்.⁸

பெண்பாற் புலவர்	புறநானூற்றுப் பாடல்கள்	முக்கியக் கருப்பொருள்
ஓளவையார்	33	அரசியல், கொடை, தூது, அறம் ¹⁸
மாறோக்கத்து நப்பசலையார்	7	அரசரைப் புகழ்தல், வீர மரணம் ¹⁸
நக்கண்ணையார்	3	காதலும் வீரமும் ¹⁸
காமக்கணி நப்பசலையார்	2	கொடை, வெற்றி ¹⁸
ஓக்கூர் மாசாத்தியார்	1	வீரத்தாய், மூதின் முல்லை ¹
காக்கைபாடியியார் நச்செள்ளையார்	1	போர்க்கள வீரம் ¹

பொன்முடியார்	3	கடமைகள், போர்க்களச் சூழல் ¹
காவற்பெண்டு	1	மகனின் வீரம் (புலி குகை உவமை) 20
பாரி மகளிர்	1	தந்தையின் இழப்பு (கையறுநிலை) 1

பெண் கவிஞர்கள் தங்களின் கவிதைகளில் வெறும் உணர்ச்சிகளை மட்டும் வெளிப்படுத்தாமல், சமூகத்தின் அரசியல் போக்குகளையும், மன்னர்களின் கடமைகளையும், போரினால் ஏற்படும் பாதிப்புகளையும் கூர்மையாகப் பதிவு செய்துள்ளனர்.¹

3. வீரத்தாய் (Heroic Motherhood): ஓர் அரசியல் மற்றும் சமூகப் புனைவு

புறநானூற்றில் காணப்படும் பெண்பாற் புலவர்களின் பாடல்களில் 'வீரத்தாய்' என்ற பிம்பம் மிக வலுவாகக் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது. இது 'முதின் மகளிர்' அல்லது 'மறக்குடி மகளிர்' என்று அழைக்கப்படும் பாரம்பரியத்தின் தொடர்ச்சியாகும்.¹⁰ போருக்குத் தேவையான மனித உடல்களை (Warriors) வழங்குவதும், அவர்களை வீரத்துடன் வளர்த்தெடுப்பதும் பெண்ணின் முதன்மையான சமூகக் கடமையாக அன்றைய அரசியல் சூழலில் முன்னிறுத்தப்பட்டது.¹

3.1. போர்க்கள மரணமும் தாயின் மகிழ்ச்சியும்

பூங்கண் உத்திரையார் தனது பாடலில், போர்க்களத்தில் மகன் வீர மரணம் அடைந்ததைக் கேட்டுத் தாய் அடையும் உவகையை இவ்வாறு சித்திரிக்கிறார்:

“மீன் உண் கொக்கின் தூவி அன்னவால்நரைக் கூந்தல் முதியோள் சிறுவன்களிறு எறிந்து பட்டனன்” என்னும் உவகைஈன்ற ஞான்றினும் பெரிதே! கண்ணீர்நோன்கழை துயல்வரும் வெதிரத்துவான்பெயத் தூங்கிய சிதரினும் பலவே!”¹

நரைத்த கூந்தலை உடைய அந்தத் தாய், தனது மகன் பகைவரின் யானையைக் கொன்று தானும் வீழ்ந்தான் என்ற செய்தியைக் கேட்டபோது, அவனைப் பெற்றெடுத்த நாளில் தான் அடைந்த மகிழ்ச்சியை விடப் பெரும் மகிழ்ச்சி அடைந்தாள்.¹ இப்பாடலில் தாய்க்கும் மகனுக்குமான உணர்வுப்பூர்வமான பிணைப்பை விட, குலத்தின் வீரமும் அரசியல் விசுவாசமும் முதன்மைப்படுத்தப்படுகின்றன.¹ மகனின் மரணம் தரும் வலியை விட, அவனது வீரச்செயல்

சமூகத்திற்குத் தரும் பெருமையே மேலானது என்ற போதனை இதன் மூலம் வலியுறுத்தப்படுகிறது.¹

3.2. கோழைத்தனத்திற்கு எதிரான தாயின் சினம்

காக்கைபாடினியார் நச்செள்ளையாரின் பாடல், வீரத்தின் உச்சக்கட்டமான ஒரு சூழலை விவரிக்கிறது. தனது மகன் போர்க்களத்திலிருந்து ஓடிவிட்டான் என்ற வதந்தியைக் கேட்கும் தாய், ஒரு பெரும் சபதத்தை மேற்கொள்கிறாள்:

“நரம்பு எழுந்து உலறிய நிரம்ப மென்தோள்முளரி மருங்கின் முதியோள் சிறுவன்படை அழிந்து மாறினன் என்று பலர்கூறமண்டு அமர்க்கு உடைந்தனன் ஆயின் உண்டஎன்முலை அறுத்திடுவென், யான்எனச் சினைஇக்கொண்ட வாளொடு படுபிணம் பெயராச்செங்களம் துழவுவோள் சிதைந்து வேறாகியபடுமகன் கிடக்கை காணூஉஈன்ற ஞான்றினும் பெரிது உவந்தனளே!”¹

தன் மகன் முதுகைக் காட்டி ஓடிவிட்டான் (புறமுதுகிடுதல்) என்று தெரிந்தால், அவனுக்குப் பாலூட்டிய தனது முலைகளை அறுத்து எறிவேன் என்று வாளுடன் போர்க்களம் செல்கிறாள்.⁶ அங்கே அவன் மார்பில் விழுப்புண்ணுடன் சிதைந்து கிடப்பதைக் கண்டு, பெருமிதம் கொள்கிறாள்.¹ இது பெண்ணின் உடல் ஒரு போர்க்கருவியின் உற்பத்தி மையமாக மாற்றப்பட்டதன் அடையாளமாகும்.¹ தாயின் பாசம் என்பது வீரத்தின் முன்னால் இரண்டாம் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டு, 'வீரத்தாய்' என்ற அரசியல் பிம்பம் நிலைநாட்டப்படுகிறது.¹

3.3. கடமைகளின் வரிசை: பொன்முடியாரின் பார்வை

பெண்ணின் கடமையைச் சமூக ரீதியாக வரையறுப்பதில் பொன்முடியாரின் பாடல் மிக முக்கியமானது. ஒவ்வொரு தனிமனிதனும் சமூகத்திற்காகச் செய்ய வேண்டிய கடமைகளை இப்பாடல் பட்டியலிடுகிறது:

"ஈன்று புறந்தருதல் எந்தலைக் கடனேசான்றோன் ஆக்குதல் தந்தைக்குக் கடனேவேல் வடித்துக் கொடுத்தல் கொல்லற்குக் கடனேதண்ணடை நல்கல் வேந்தற்குக் கடனேஒளிறுவாள் அருஞ்சமம் முருக்கிக்களிறு எறிந்து பெயர்தல் காளைக்குக் கடனே"¹

இப்பாடலில் பிள்ளையைப் பெற்றுத் தருவது மட்டுமே தாயின் தலையாய கடமையாகக் குறிக்கப்படுகிறது.¹ அவனை வீரனாக்கும் பொறுப்பு தந்தைக்கும், ஆயுதம் வழங்கும் பொறுப்பு கொல்லனுக்கும், ஊதியமும் நிலமும் வழங்கும் பொறுப்பு வேந்தனுக்கும் வழங்கப்படுகிறது.¹ இது ஒரு போர்ச் சமூகத்தின் (War-based Society) கட்டமைப்பு எவ்வாறு இயங்கியது என்பதைத்

தெளிவாகக் காட்டுகிறது.¹

4. பெண் கவிஞர்களின் அரசியல் மற்றும் ராஜதந்திரப் பணிகள்

சங்க காலப் பெண்பாற் புலவர்கள் வெறும் கவிதைகளைப் படைப்பதோடு நின்றுவிடாமல், அரசர்களுக்கு ஆலோசகர்களாகவும், நாடுகளுக்கிடையிலான அமைதித் தூதுவர்களாகவும் (Diplomats) செயல்பட்டனர்.⁵ இதற்குச் சிறந்த உதாரணமாக ஓளவையார் திகழ்கிறார்.⁷

4.1. ஓளவையின் தூது: போரைத் தடுத்த அறிவுத்திறன்

அதியமான் நெடுமான் அஞ்சிக்கும் தொண்டைமானுக்கும் இடையே போர் மூளும் சூழல் ஏற்பட்டபோது, ஓளவையார் தூதுச் சென்றார்.⁷ தொண்டைமான் தனது ஆயுதக் கிடங்கைக் காட்டித் தனது வலிமையைப் பறைசாற்ற முயன்றபோது, ஓளவையார் நுட்பமானதொரு அரசியல் விமர்சனத்தை முன்வைத்தார். தொண்டைமானின் ஆயுதங்கள் பளபளப்பாக நெய் பூசி வைக்கப்பட்டிருப்பதைக் கண்டு, அதியமானின் ஆயுதங்கள் போர்க்களத்தில் பகைவர் மார்பைத் துளைத்து ஓடிந்து, கொல்லன் பட்டறையில் சீரமைக்கப்படக் கிடக்கின்றன என்று கூறினார்.⁸

- தொண்டைமானின் ஆயுதங்கள்: பயன்படுத்தப்படாதவை, வெறும் காட்சிப் பொருட்கள்.
- அதியமானின் ஆயுதங்கள்: போரில் பக்குவப்பட்டவை, வீரத்தின் அடையாளங்கள்.

இந்த ராஜதந்திரப் பேச்சு தொண்டைமாளை அச்சமடையச் செய்து, போரைத் தவிர்க்க உதவியது.⁸ ஒரு பெண் தனது கல்வி மற்றும் சொல்லாற்றல் மூலம் ஒரு போரையே தடுத்தது என்பது சங்க காலப் பெண்களின் அரசியல் அதிகாரத்திற்குச் சான்றாகும்.⁸

4.2. மன்னர்களுக்கு அறநெறி போதித்தல்

பெண்பாற் புலவர்கள் மன்னர்களின் குறைகளைச் சுட்டிக்காட்டத் தயங்கியதில்லை.⁵ ஓளவையார் தனது பாடலொன்றில், நிலத்தின் சிறப்பு என்பது நிலத்தைப் பொறுத்தது அல்ல, அங்கிருக்கும் ஆண்களின் (ஆடவர்) நற்பண்புகளைப் பொறுத்தது என்று கூறுகிறார்:

“நாடா கொன்றோ காடா கொன்றோ அவலா கொன்றோ மிசையா கொன்றோ எவ்வழி நல்லவர் ஆடவர் அவ்வழி நல்லை வாழிய நிலனே”¹

மன்னராட்சி முறையில் மன்னனின் அறம் சார்ந்த ஆட்சியே நிலத்திற்குப் பெருமை சேர்க்கும் என்ற உயரிய அரசியல் கருத்தை இது முன்வைக்கிறது.¹ அதேபோல், கோலூர் கிழார் போன்ற புலவர்கள் பகை மன்னனின் குழந்தைகளைக் கொல்ல முயன்ற கில்லிவளவனைத் தடுத்து நிறுத்தியது போன்ற

நிகழ்வுகள், புலவர்கள் சமூக நீதி காப்பாளர்களாக விளங்கியதைக் காட்டுகின்றன.⁸

5. மகட்பாற்காஞ்சி: திருமண அரசியலும் பெண்ணின் பாதுகாப்பும்

புறநானூற்றில் 'மகட்பாற்காஞ்சி' என்ற துறை, பெண்ணைத் திருமணம் செய்து தருவது தொடர்பாகப் பேரரசர்களுக்கும் (Chera, Chola, Pandya) குறுநில மன்னர்களுக்கும் (Velir) இடையே ஏற்படும் மோதலை விவரிக்கிறது.⁹ இத்துறை சார்ந்த 20 பாடல்கள் புறநானூற்றில் உள்ளன (336-355).⁹

5.1. பெண் ஒரு அணங்காகச் சித்தரிக்கப்படல்

இப்பாடல்களில் பெண் ஒரு 'அணங்கு' (அழிவைத் தரும் தெய்வம் அல்லது பேய்) என வர்ணிக்கப்படுகிறாள்.⁹ அவளுடைய அழகு அந்த ஊரையே அழிக்கும் வலிமை கொண்டது என்று புலவர்கள் எச்சரிக்கின்றனர்.

- **அரசியல் மோதல்:** பேரரசர்கள் குறுநில மன்னர்களின் மகளைத் திருமணத்திற்காகக் கேட்கும்போது, அந்தத் தந்தை (குறுநில மன்னர்) தனது குலப்பெருமை கருதி அல்லது பேரரசர்களின் செருக்கை ஒடுக்க வேண்டிப் பெண் தர மறுக்கிறார்.⁹
- **போரின் அழிவு:** பெண் கொடுக்க மறுப்பதால் வேந்தர்கள் அந்த ஊரை முற்றுகையிடுகின்றனர். இதனால் வளமான வயல்களும், நீர் நிலைகளும் சிதைக்கப்படுகின்றன.⁹

5.2. பெண்ணிய நோக்கில் மகட்பாற்காஞ்சி

பெண்ணியக் கண்ணோட்டத்தில் பார்க்கும்போது, பெண் ஒரு 'பொருளாக' (Commodity) மாற்றப்பட்டு, அவளது சம்மதம் இன்றி அவளை மையமாகக் கொண்டு ஆண்கள் போரிடுவதைக் காண முடிகிறது.¹ ஊரே அழிந்தாலும் பரவாயில்லை, ஆனால் பெண்ணைத் தரமாட்டேன் என்ற தந்தையின் பிடிவாதம் பெண்ணின் பாதுகாப்பிற்காகவா அல்லது குலத்தின் 'ஆண்' மானத்தைக் காக்கவா என்ற கேள்வியை இப்பாடல்கள் எழுப்புகின்றன.⁹ அள்ளூர் நன்முல்லையார் போன்ற பெண்பாற் புலவர்கள் இத்தகைய சூழலில் பெண்களின் மனநிலையை நுட்பமாகப் பதிவு செய்துள்ளனர்.⁹

6. சமூகக் கட்டுப்பாடுகள் மற்றும் பெண்களின் அவல நிலை

புறநானூறு வீரத்தைப் பாடினாலும், போரினால் பெண்கள் எதிர்கொண்ட துயரங்களையும், சமூகக் கட்டுப்பாடுகளையும் அது மறைக்கவில்லை.¹ அக இலக்கியங்களில் காணப்படும் தன்னுரிமை கொண்ட பெண்ணிலிருந்து புறப்பாடல்கள் சித்திரிக்கும் பெண் பெரும்பாலும் பாதிக்கப்பட்டவளாகவோ அல்லது தியாகியாகவோ விளங்குகிறாள்.¹

6.1. கைம்மை நோன்பு (Widowhood)

கணவனை இழந்த பெண்ணின் நிலை சங்க காலத்தில் மிகவும் அவலமானதாக இருந்தது. அணிகலன்களைக் களைதல், தலைமுடியைக் குறைத்தல், வெறும் நீர்ச்சோற்றை உண்ணுதல் போன்ற கடினமான கைம்மை நோன்புகள் பெண்களின் மீது திணிக்கப்பட்டன.¹

பாண்டியன் அறிவுடை நம்பியின் மனைவி பெருங்கோப்பெண்டு, தனது கணவன் இறந்தவுடன் உடன்கட்டையேறத் துணிகிறாள். அவளைத் தடுத்த சான்றோர்களிடம் அவள் கூறிய வரிகள் அவளது உள்ளக் கொதிப்பை வெளிப்படுத்துகின்றன:

“காழ்ப்போல் நல்விளர் நறுநெய் தீண்டாது அடைஇடைக் கிடந்த கைபிழி பண்டம்வெள்ளெள் சாந்தொடு புளிப்பெய்து அட்டவேளைவெந்தை வல்சி ஆகப்பரற்பெய் பள்ளிப் பாய்இன்று வதியும் உயவல் பெண்டிரேம் அல்லேம் மாதோ”¹

நெய்யும் எள்ளும் கலந்த கசப்பான உணவை உண்டு, கைம்பெண்ணாக வாழ்வதை விட, எரியும் ஈமத்தீயில் மடிவது இன்பமானது என்று அவள் கூறுகிறாள்.¹ இது கைம்பெண் வாழ்வின் மீதான சமூக அச்சத்தையே காட்டுகிறது.¹

6.2. கற்பு மற்றும் ஒழுக்கம் பற்றிய கருத்தியல்

சங்க காலத்தில் ஒழுக்கம் அல்லது கற்பு என்பது பெண்களுக்கு மட்டுமே மிக அதிகமாக வலியுறுத்தப்பட்டது.¹⁴ ஆண்கள் பரத்தையரை நாடுவதும், பல பெண்களை மணப்பதும் சமூகத்தால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட நிலையில், பெண்கள் மட்டும் தங்களின் புனிதத்தைக் காக்க வேண்டும் என வற்புறுத்தப்பட்டனர்.¹ இந்த இரட்டை நிலைப்பாடு சங்கப் பாடல்களின் ஊடே நுட்பமாகப் பதிவாகியுள்ளது.

சமூகப் பழக்கம்	பெண்ணின் நிலை	சமூகக் கட்டுப்பாடு
----------------	---------------	--------------------

திருமணம்	காதல் மற்றும் பெற்றோரால் நிச்சயிக்கப்பட்டது	பெரும்பாலும் குலம் சார்ந்தது ¹⁰
கைம்மை	அணிகலன்கள் களைந்து கடும் நோன்பு	உடன்கட்டையேறுதல் உயர்வாகக் கருதப்பட்டது ¹
கல்வி	கவிதை புனையும் ஆற்றல்	சமூக ஆளுமையாக அங்கீகரிக்கப்பட்டது ⁵
போர்	வீரத்தாயாகப் பெருமிதம்	இழப்பின் வேதனையை வெளிப்படுத்தத் தடை ¹

7. சங்க காலப் பெண்களின் வாழ்வியல் நிலைகள் (7 Stages)

சங்க இலக்கியம் பெண்ணின் வாழ்வை வயது அடிப்படையில் ஏழு நிலைகளாகப் பிரிக்கிறது.³ இப்பாகுபாடு பெண்ணின் வளர்ச்சியையும், ஒவ்வொரு நிலையிலும் அவளுக்கான சமூக எதிர்பார்ப்புகளையும் உணர்த்துகிறது.

நிலை (Stage)	வயது (Years)	விளக்கம்
பேதை (Paedai)	1-5	அறியாப் பருவம்
பெதும்பை (Pedumai)	5-10	வளரும் பருவம்
மங்கை (Mangai)	10-16	பூப்படைந்த பருவம்
மடந்தை (Madanthai)	16-25	இளமைப் பருவம்
அரிவை (Arivai)	25-45	முதிர்ந்த பருவம்
தெரிவை (Therivai)	45-60	அனுபவப் பருவம்
பேரிளம்பெண் (Perilampen)	60+	முதுமைப் பருவம்

புறநானூற்றில் வீரத்தாயாகச் சித்தரிக்கப்படும் 'முதிர் மகளிர்' பெரும்பாலும் 'தெரிவை' அல்லது 'பேரிளம்பெண்' பருவத்தைச் சார்ந்தவர்களாக இருப்பர்.¹ இவர்களே சமூகத்தின் அறநெறிகளைக் காப்பவர்களாகவும், இளம் வீரர்களை உருவாக்குபவர்களாகவும் கருதப்பட்டனர்.

8. கையறுநிலைப் பாடல்கள்: இழப்பின் ஆழமான மொழி

புறநானூற்றில் 'கையறுநிலை' என்பது ஒருவரது மறைவுக்குப் பிறகு பாடப்படும் இரங்கற்பாடலாகும். இதில் பெண்பாற் புலவர்கள் தங்களின் ஆழமான துயரத்தைப் பதிவு செய்துள்ளனர்.¹

8.1. பாரி மகளிரின் கையறுநிலை

பாரி மன்னன் மூவேந்தர்களால் வஞ்சகமாகக் கொல்லப்பட்ட பிறகு, அவனது புதல்வியர் பாடிய பாடல், வளமான வாழ்வு ஒரு நொடியில் சிதைந்ததை விவரிக்கிறது:

“அற்றைத்திங்கள் அவ்வெண்ணிலவில்எந்தையும் உடையோம் எம்குன்றும்
பிறர்கொளார்இற்றைத்திங்கள் இவ்வெண்ணிலவில்வென்றெறி முரசின் வேந்தர்எம்குன்றும்
கொண்டார்; யாம் எந்தையும் இலமே”¹

கடந்த மாதம் தந்தை இருந்தபோது மலை எங்களுடையதாக இருந்தது; இன்று தந்தை இல்லை, மலையும் பறிபோனது என்ற இந்த வரிகள், தந்தைவழிச் சமூகத்தில் ஒரு பெண்ணின் பாதுகாப்பு மற்றும் சொத்துரிமை என்பது ஆணைச் சார்ந்தே இருந்ததை உணர்த்துகிறது.¹

8.2. மனைவி இறந்தபோது கணவனின் கையறுநிலை

புறநானூற்றில் ஒரு ஆண் தனது மனைவி இறந்தபோது வருந்திப் பாடும் பாடலும் (245) பதிவாகியுள்ளது. சேரமான் கோட்டம்பலத்துத் துஞ்சிய மாக்கோதை தனது மனைவி இறந்தபோது, அவளது உடலைச் சுடுகாட்டில் இட்டுவிட்டு இன்னும் நான் உயிரோடு இருக்கிறேனே எனத் தன்னையே நொந்துகொள்கிறார்.²⁸ இது சங்க காலத்தில் ஆணுக்கும் பெண்ணுக்குமிடையே இருந்த ஆழமான அன்பிற்குச் சான்றாகும்.¹

9. முடிவுரை

சங்கப் புறப்பாடல்களில் பெண்பாற் புலவர்களின் குரல்கள் பன்முகத்தன்மை கொண்டவை. அவை வீரத்தைப் போற்றும் அதே வேளையில், போரினால் ஏற்படும் சமூக மற்றும் தனிமனித இழப்புகளைத் துல்லியமாகப் பதிவு செய்துள்ளன.

1. ஆளுமை: ஓளவையார் போன்ற பெண் கவிஞர்கள் கல்வியிலும் ராஜதந்திரத்திலும் ஆண்களுக்கு இணையாகச் செயல்பட்டனர்.⁵

2. வீரத்தாய் புனைவு: 'வீரத்தாய்' என்ற பிம்பம், மன்னராட்சி முறையின் அரசியல் தேவைகளுக்காகப் பெண்ணின் தாய்மை உணர்வை வீர உணர்வாக மாற்றியது.¹
3. முரண்பாடுகள்: சங்கச் சமூகம் பெண்களைக் கவிஞர்களாகவும் வீரத்தாய்களாகவும் போற்றினாலும், கைம்மை நோன்பு மற்றும் உடன்கட்டையேறுதல் போன்ற பழக்கவழக்கங்கள் மூலம் அவர்களை ஒடுக்கியும் வைத்திருந்தது.¹
4. சமூக மாற்றம்: இனக்குழுச் சமூகத்திலிருந்து நிலவுடைமைச் சமூகமாக மாறிய வரலாற்றுச் சூழலில், பெண்ணின் இடம் வீட்டிற்குள் சுருக்கப்பட்டது.¹

முடிவாக, புறநானூற்றுப் பெண் கவிஞர்களின் பாடல்கள் வெறும் இலக்கியப் படைப்புகள் மட்டுமல்ல; அவை பண்டைத் தமிழ்ச் சமூகத்தின் அதிகாரப் பகிர்வு, வர்க்க முரண்பாடு மற்றும் பெண்ணின் இருப்பு குறித்த மிக முக்கியமான வரலாற்று ஆவணங்களாகும்.¹ பெண்ணின் தன்னுரிமை ஒடுக்கப்பட்ட நிலையிலும், கவிதையின் வழியாகத் தங்களின் அடையாளத்தையும் சமூகச் சிந்தனையையும் அவர்கள் நிலைநாட்டியுள்ளனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

9. பார்வை நூல்கள் (References) - MLA Style

- [1]. புறப்பாடல்களில் சங்கப் பெண் கவிஞர்களின் குரல்கள். (Manuscript / Uploaded Document), 2026.
- [2]. Ali, Nazir. "The Function of Poets in the Purananuru." *Shanlax International Journal of Tamil Research*, vol. 6, no. 4, 2022, pp. 58–63.
- [3]. "சங்க காலப் பெண்பாற் புலவர்கள்." *தமிழ் விக்கிப்பீடியா*, 14 மே 2025, ta.wikipedia.org/wiki/சங்க_கால_பெண்பாற்_புலவர்கள்.
- [4]. "சங்க காலப் புலவர்கள்." *தமிழ் விக்கிப்பீடியா*, ta.wikipedia.org/wiki/சங்க_காலப்_புலவர்கள்.
- [5]. Vennila, K. "Moral Principles of Women Poets in Purananuru." *International Research Journal of Tamil*, vol. 4, no. S-19, Dec. 2022, pp. 531–536.
- [6]. Gokila, V. "The Heroism of womens in Purananuru Songs." *International Research Journal of Tamil*, vol. 4, no. S-6, July 2022, pp. 210–215. DOI: 10.34256/irjt22s630.
- [7]. Ali, Nazir. "The Function of Poets in the Purananuru." *Shanlax International Journal of Tamil Research*, 2022.
- [8]. Ravi, Kokila. "Purānānūru." *Literature and Writing Research Starters*, EBSCO Research, 2022.

- [9]. "புறநானூற்றில் மகட்பாற்காஞ்சிப் பாடல்கள் - பெண்ணிய நோக்கு: விரிவான ஆய்வு." *Journal of Tamil Studies*, vol. 2, no. 1, 4 May 2021.
- [10]. Britannica Editors. "Sangam Literature." *Encyclopedia Britannica*, 29 Apr. 2025, [britannica.com/art/Sangam-literature](https://www.britannica.com/art/Sangam-literature).
- [11]. Kamaraj, S. "Tribes of the Sangam Age in India." *JAAFR - Journal of Advance and Future Research*, vol. 3, no. 11, Nov. 2025, pp. 757–762.
- [12]. Saminatha Iyer, U. V., editor. *Purananuru with Commentary*. V. Saminatha Iyer, 1901.
- [13]. Zvelebil, Kamil. *The Smile of Murugan: On Tamil Literature of South India*. BRILL, 1973.
- [14]. Hart, George L., and Hank Heifetz, translators. *The Purananuru: 400 Ancient Tamil Poems of War and Wisdom*. Columbia University Press, 1999.
- [15]. ஓசாநிதி, சிவராசா. "புறநானூற்றுப் பாடல்களில் பெண்கள்." *இலக்கியச்சுடர் ஆய்வு இதழ்*, 1 மார்ச் 2021, ilakkiyasudarjournal.blogspot.com/2021/03/blog-post_27.html.